

N:o 223.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 2 juni 1908.

— — — — Andra Kammaren den 2 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående afskrifvande af byggnadskassornas i Uppsala, Skara och Kalmar stift skulder till riksgäldskontoret m. m.

(Statsutskottets utlåtande n:o 190.)

Till Konungen.

I en den 20 sistlidne mars aflåten proposition, n:o 164, har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att

dels medgifva, att de skulder, hvori byggnadskassorna i Uppsala, Skara och Kalmar stift den 1 maj 1909 häftade till riksgäldskontoret, finge i den mån de icke täcktes af dessa kassors tillgångar, efter det kassornas öfriga skulder blifvit guldna, afskrifvas;

Bih. till Riksd. Prot. 1908. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 98 Häft. (N:o 223.) 1

dels ock såsom bidrag till gäldande af byggnadskassans i Visby stift skulder till lärarnas vid elementarläroverken änke- och pupillkassa och prästerskapets änke- och pupillkassa på extra stat för år 1909 bevilja ett anslag å 11,680 kronor.

Såsom af det propositionen bilagda statsrådsprotokollet inhämtas, skulle genom Riksdagens bifall till Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning undanröjas de hinder, som eljest möta mot upphäfvande af bestämmelserna om rätt för stiftens byggnadskassor att åtnjuta dels två årliga kollekt- öfver hela stiftet, dels ock s. k. kadukmedel, hvilka utgöras af ett års behållen inkomst efter ecklesiastik tjänsteman, som genom erhållet afsked eller afsättning afgått från tjänsten eller som affidit utan att efterlämna änka eller omyndiga barn, hvilka äro lagligen berättigade till nådår. Att fortfarande upptaga kollekt- för dessa kassor måste, på sätt departementschefen anfört, anses i hög grad otidsenligt och olämpligt, och likaledes delar Riksdagen departementschefens mening, att det s. k. kadukåret bör helt och hållet borttagas, och tjänsten således i det fall, då kadukår nu räknas, tidigare blifva ledig att tillträdas. Omförmälda medel — kollekt- och kadukmedel — utgöra emellertid byggnadskassornas hufvudsakligaste inkomster, och för vissa af kassorna skulle det blifva omöjligt att, om dessa inkomster frångävas dem, betala sina skulder. I anledning häraf har nu föreslagits dels afskrifning af vissa skuldbelopp, uppgående sammanlagdt till omkring 40,000 kronor, för hvilka byggnadskassorna i Uppsala, Skara och Kalmar stift häfta till riksgäldskontoret, dels ock anvisande af ett anslag å 11,680 kronor till gäldande af byggnadskassans i Visby stift skulder till två särskilda änke- och pupillkassor. För beviljande af sistnämnda anslag talar, såsom departementschefen framhållit, jänte andra skäl äfven den omständigheten, att Visby stifts byggnadskassa sedan årtionden tillbaka anlåtats för bestridande af utgifter för domkapitlets expedition, hvarigenom motsvarande besparing medförts för statsverket.

I enlighet med det anförda har Riksdagen ansett giltiga skäl föreligga för bifall till Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning. Under förutsättning, att bestämmelser i vederbörlig ordning meddelas om borttagande af det s. k. kadukåret samt om upphäfvande af stiftens byggnadskassors rätt att åtnjuta kollekt- och kadukmedel, har Riksdagen alltså beslutat att

dels medgifva, att de skulder, hvari byggnadskassorna i Uppsala, Skara och Kalmar stift den 1 maj 1909 häfta till riksgäldskontoret, må, i den mån de icke täckas af dessa kassors tillgångar, efter det kassornas öfriga skulder blifvit guldna, afskrifvas;

dels ock såsom bidrag till gäldande af byggnadskassans i Visby stift skulder till lärarnas vid elementarläroverken änke- och pupillkassa och prästerskapets änke- och pupillkassa på extra stat för år 1909 bevilja ett anslag å 11,680 kronor.

Stockholm den 2 juni 1908.

Med undersåtlig vördnad.
